אל-חטיב: הוד מעלתו השייח' מג'יד בן סלימאן אל-ראסי, שאלוהים ישמור עליו

נושא הדרשה: אמונה בגורל

דוא"ל: ofeearasla@gmail.com

https://t.me/Jumah_sermons_hebrew

לאמונה בגזרה המוקדמת - כפי שנאמר בקוראן ובסונה

אחד המבטלים של האסלאם: קסם

ומתוך זה חליפין וחסד, אז מי שעושה או מסתפק בזה הוא כופר

בשם אלוהים, החסד ביותר, הרחמן ביותר. השבח לאל, וברכות ה' ושלום על שליח ה', על משפחתו, על חבריו ועל אלה המודרכים על ידי הדרכתו.

להמשך: הראיות המשפטיות מהספר והסונה מצביעות על ההכרח להתנער מהפוליתאיסטים, ולהאמין בחוסר אמונתם, כאשר המאמין יודע זאת, ומתברר לו חוסר האמונה והשגחה שלהם, כאלוהים, יהי רצון שהוא יתפאר. והוא הם ישובו אליו בכפרה על הפוליתאיסטים והתנערות מהם, והאמונה שאלוהים הוא זה שעובדים לו באמת אכן הייתה לך דוגמה טובה באברהם ובאלה שעמו. אמרו לבני עמם, "אכן, אנו מתנתקים ממך וממה שאתה אמר סוגד מלבד אללה. כופרנו בך, ואיבה ושנאת נצח עד שתאמין באלוהים בלבד אל-מומתהנה זו הדת של אברהם ומדתו של אברהם וכל הנביאים, מתנערים ממי שעובד חוץ מאלוהים, ומאמינים בחוסר אמונתם ובטעותם, עד שהם מאמינים באלוהים לבדו

חובה על מוסלמי להתנער מעובד שאינו אלוהים, ולהאמין בחוסר אמונתם ובהנחייתו, כדי שיאמינו באלוהים בלבד, יברך אותו ה' ויתן לו שלום, כשם שאמר ה' על אברהם ועל כל הנביאים. , וכיוצא באמירתו, יברך אותו ה' ויתן לו שלום: אז מי שכופר בעריץ ומאמין בה' תפס את הידית. הדברים המהימנים ביותר אינם ניתנים להפרדה, והקב"ה שומע כל, יודע כל אל-בכרהוחוסר אמונה בתגהות: פירושו להתנער מעבודת הזולת חוץ מאלוהים ולהאמין בפסולה, וכי חובה על כל בעל דין וחשבון לעבוד את ה' לבדו, להאמין בו ולהאמין כי. הוא, תהילה לו, ראוי לסגידה, וכי מה שאנשים סוגדים מלבד אלוהים הוא אלילים, עצים, אבנים או מתים, ג'ין, מלאכים, כוכבי לכת או כל דבר אחר; הוא זוכה לשקר, אמר העליון: זה בגלל שאלוהים הוא האמת, שמה שהם קוראים מלבדו הוא שקר אלחאג': 'הפסוק מסורת אלחג

כאשר מאמין יודע שפלוני סוגד מלבד אלוהים, חובה עליו להתנתק ממנו, ולהאמין בפסול מה שהוא עליו, ולהכריז עליו כופר על ידי זה אם היה בין מי שהגיע הוויכוח, מי בין המוסלמים, או שידע. שהוויכוח הגיע אליו, כמו שאמר והקוראן הזה התגלה לי כדי להזהיר אותך בו וכל מי שהגיע אליו אלענעם: יטואמר הקב"ה: זה הוא. מסר אלוהים לעם, ויזהירו עמו איברהים. הקב"ה גילה את הקוראן לנביאו, תפילת ה' ושלום עליו, והפך אותו למסר לעם. אז מי שיגיע אליו. הקוראן או הסונה, ואינו חוזר מחוסר אמונתו ומטעותו; יש להאמין בחוסר התוקף של מה שהוא ובחוסר האמונה.

ומתוך כך: החדית' האותנטי עליו השלום והברכה, אומר: במי שבידו נשמתי, אף אחד מהעם הזה, יהודי או נוצרי, לא שומע עלי, ואז מת בלי להאמין במה שנשלחתי. ; אלא שהוא יהיה בין אנשי הגיהנום, אז הוא, יהי רצון ושלום ה', הסביר שכאשר הודיעו לו מה שלח אותו הנביא, תפילת ה' ושלום עליו, אז הוא מת בלי. להאמין בזה; הוא הפך לאחד מאנשי הגיהנום, כלומר: הוא הפך לכופר בקרב אנשי הגיהנום; כי הוא לא הגיב למה שנאמר לו על אלוהים ושליחו.

וזהו פירוש דברו תהילה לו: ונתגלה לי הקוראן הזה להזהיר אתכם בו ולמי שהגיע אליו אלענם: יטואמרתו תהילה לו. : זהו מסר לאנשים, ושהם עשויים להיות מוזהרים על ידו איברהים:

בסמכות הנביא עליו השלום והברכה, שאמר: כל האומר: אין אל ובסחיה - סחיה מוסלמי - בסמכות תריק בן אשים מלבד אלוהים, וכופר במה שיש. סגדו מלבד אלוהים; כספו ודמו אסורים, ובנוסח אחר: מי שמאחד את ה' וכופר במה שעובדים מלבד ה'; הוא עשה את כספו ודמו לאסור, לכן עשה את איסור הדם והכסף קשור באמירתו: אין אל מלבד אלוהים, והמונותאיזם שלו באלוהים, וחוסר אמונתו בתגהות, ולכן אין כספו ודמו. אסור עד שיאחד את ה', ועד שלא יאמין בתגהות, משמע: עד שלא יאמין בעבודתו זולת ה', התגהות: כל מה שעובדים מלבד ה' משמע: עד שלא יאמין בעבודתו זולת ה', מתנער, ו מאמין בפסול שלו.

וזהו פירוש הפסוק האציל הקודם: אז מי שכופר בעריץ ומאמין באלוהים תפס את אחיזת היד המהימנה ביותר שאי אפשר לשבור, וה' שומע, יודע אלבכרה: ב וה'. מי שיודע את הכופר ואת מה שהוא נמצא עליו של שקר, אז אינו הופך אותו לכופר, או מפקפק באי-אמונתו; משמעותו: שהוא שקרן לאלוהים ושליחו, לא מאמין במה שאלוהים גזר עליו חוסר אמון, שכן היהודים והנוצרים הם כופרים בנוסח הקוראן ובנוסח הסונה.

חובה על הנאשמים - בקרב המוסלמים - להאמין בחוסר אמונתם ובהנחייתם השגויה, ומי שאינו מכריז עליהם ככופרים, או מפקפק בחוסר אמונתם; תהיה כמוהם; כי הוא שקרן לאלוהים ושליחו, מטיל ספק במה שאמרו לו אלוהים ושליחו.

לפיכך, מי שמטיל ספק בדבר הבא מטיל ספק במה שהוא יודע: הנה גן עדן, אחרת מה כאן גן עדןהנה אש, אחרת אין אש, הנה תחיית המתים או אחרכלומר: יש לו ספקות: האם יש תחיה ותקומההאם אלוהים מחיה את המתיהאם יש גן עדניש אשאין לו אמונה בוודאות, יש לו ספק; זהו כופר, עד שיאמין בתחיית המתים ובתחיית המתים, ובגן עדן ובגיהנום, וכי הקב"ה הכין גן עדן למאמינים הצדיקים, והכין גיהנום לכופרים. צריך להאמין בזה, ע"פ. הקונצנזוס של המוסלמים.

כי אלוהים הכל יכול אומר: זה בגלל לפיכך, מי שמטיל ספק בכך שאלוהים ראוי לעבודה; הוא לא מאמין באלוהים שאלוהים הוא האמת, שמה שהם קוראים מלבדו הוא שקר אלחאג': והוא אומר, תהילה לו: לאדונך יש. ציווה שלא תעבדו לא אותו אלישרא:. אתה אנו סוגדים ואתך אנו מבקשים עזרה אלפתיח ולא נצטוו אלא לעבוד את אללה, בהיותם כנים אליו בדת וחד משמעית אלביינה ה'והפסוקים בזה רבים.

כמו כן, כל המפקפק בשליח, יהי רצון ושלום ה' עליו, ויאמר: איני יודע שמוחמד הוא שליח ה', או שהוא שליח ה', אין לי ספק; פסיקתו תהיה פסיקתו של מי שמתכחש למסרו או מזייף אותו. הוא לא מאמין עד שהוא מאמין בוודאות שמוחמד הוא שליח האלוהים, וכך גם השליחים שאלוהים נמצא ביניהם: כמו נח, חוד, סאלח, משה, ישוע, אברהם וכדומה, מי שמפקפק במסר שלהם או שקרים; להיות כופר, אנו מבקשים מאלוהים בריאות.

כמו כן, מי שלועג לדת, מעליב את הדת או לועג לדת; הוא יהיה כופר, כמו שאמר העליון: אמור: "האם אתה לועג זכור, כופרת לאחר אמונתך אל-תב"ח:, ומי שמעליב את הדת ומעליב את .לאלוהים ולפסוקיו ושליחו?" אל תסור השליח, הוא כמו מלגלג, או גרוע יותר וכופר.

לגבי המפקיר את התפילה ואינו מתכחש לחובתה, יש חילוקי דעות בין הפוסקים: ביניהם מי הרואים אותו ככפיר - שזו הדעה הנכונה -; כי הנביא עליו השלום אמר: הברית בינינו לבינם היא תפילה; מי שעוזב אותה עשה חוסר אמון, והנביא עליו השלום אמר: בין אדם לחוסר אמונה ופוליתאיזם יש נטישת התפילה.

אמרו אחרים מאנשי הדעת: אינו כופר בכך, אם אינו מתכחש לחובתו, אלא הוא סורר, והוא כופר בעל לשון הרע בלי חילול השם, ופוליתאיזם בלי שירק, אבל אינו מאמין. כופר בכופר גדול מה זה כופר; מחמת המחלוקת שיש בה, מי שמפקפק באי אמונתו של מזניח התפילה ואינו מתכחש לחובתו; הוא אינו כופר, אלא זהו נושא של

אי'תיהאד, נושא של אי'תיהד בקרב אנשי הידע, ולכן מי שידוע בראיות משפטיות שהוא כופר; חובה עליו לפצותו, ומי שמפקפק בזה והראיה לא נראה לו, וראה שלא פוטר חילול השם גדול אלא חילול השם קל; דבר זה מתרץ בשקידתו, ואינו כופר בזה, לגבי המתכחש לחובתו, ואומר: תפילה אינה חייבת; זה כופר לפי כולם; ומי שמפקפק בחוסר האמונה שלו הוא כופר, אנחנו מחפשים מקלט באללה.

וכן מי שאומר: זכ"ת אינו חייב ומכחיש את חובתו, או צום הרמד"ן מכחיש שהוא חייב, או אומר: חג'ג' עם היכולת אינו חייב; זה לא מאמין בזה; מכיוון שזהו שקר לאלוהים ושליחו עליו השלום והברכה, ושקר לקונצנזוס המוסלמים; אז הוא כופר, ומי שמפקפק בכופרו הוא כופר, לאחר שהראיה לו הראיה ונתבאר לו הענין, הוא כופר על ידי זה; כי הוא שיקר לאלוהים ושליחו, והוא שיקר לקונצנזוס של המוסלמים.

אלו עניינים גדולים שחוקר הדעת צריך להיות בטוח בהם, ולא לזרז בהם. כדי שיהיה ברור ותובנה, וכך גם הציבור: עליהם להוכיח, ולא להחיל על כלום עד שישאלו את אנשי הדעת ועד שיראו; כי אלו נושאים גדולים, נושאים של כפרה שאינם נושאים קלילים, אלא נושאים גדולים.

חובתם של אנשי הידע ומחפשי הידע להסביר זאת לאנשים בעלי ראיות משפטיות, וחובתם של המתבלבלים בדבר מה היא לא למהר, ולהסתכל בראיות, ולשאול את האנשים. של ידע; כדי שהוא יהיה בעל תובנה ומודע לכך, אלוהים בירך את כולם בהצלחה, הדרכה, ידע שימושי ומעשים טובים.

שיהיה כופר מקורי, ואין חולק על בגידתו, כמו היהודים, הנוצרים, .מגיש: הו אלוהים, אמן, שאלוהים יגמול לך הבודהיסטים ואחרים שלא היו מוסלמים במקור

השייח' שלנו אבן אותימין אמר: "זה בגלל שהיהודים והנוצרים לא האמינו על ידי אלוהים - האדיר והמלכותי - בספרו. הם לא מחקים את דבריהם של מי שלא האמינו קודם, אלוהים יהרוג אותם. והנזירים שלהם הם אדונים. מלבד אלוהים ומשיח בן מרים, והם נצטוו לעבוד רק אלוהים אחד, אין אלוהים מלבדו, הכבוד לו. מדובר במה שהם מתקשרים אליו. את-תאבה: זה מציין שהם פוליתאיסטים, ואלוהים העליון הבהיר בפסוקים אחרים את המפורש על חוסר אמונתם, ואמר: אלה שאמרו שה' הוא המשיח בן מרים, כפרו. אלמעידה: יזמי שמכחיש את חוסר האמונה של היהודים והנוצרים שלא האמינו במוחמד - יברך אותו ה' וישן לו שלום - וסתר אותו, הוא איבד את האל הכול יכול שיקר, והכחשת ה' זה חילול הקודש, ומי שמפקפק בהם. חילול ה', אין ספק לגבי חילול הקודש שלו." ראה פתוות ופסקי הנכנסים לאסלאם, עמ'

הקטגוריה השנייה: שהוא במקור מוסלמי, ואז ביצע ביטול שמוציא אותו מהאסלאם, בעוד שהוא טוען שהוא נשאר מוסלמי. זה משני סוגים:

הקטגוריה הראשונה: שמה שביצע הייתה אחת מהסתירות הברורות המוסכמות פה אחד על ידי האימאמים של האיסלאם, כגון מי שלעג לנביא - יהי רצון ושלום ה' - או העליב אותו, או כאילו הוא מכחיש דבר הידוע מדת האסלאם מכורח המציאות.

המקרה הראשון: הוא מכחיש שמה שמבצע המבטל הזה ביצע הוא אחד ממבטלי האסלאם, ולכן הוא אומר שזה לא מבטל, בניגוד לקונצנזוס של האימאמים של הדת.

שייח' אל-אסלאם הזכיר את הפסיקה על מי שאינו מכריז על הפוליתאיסט הכופר ככופר, בין אם הוא כופר מקורי, כגון היהודים והנוצרים, או מי שחוסר האמונה שלו מוכח בוודאות, כגון הבטיניה, שכן דוגמה.

עוד אמר: כל הטוען שהמלווים כפרו אחרי שליח ה' - עליו ה' תפילות ושלום - פרט למעטים, או שלא צייתו לרובם, אמר: "גם בזה אין ספק לגביו. חוסר אמון, כי אין להכחיש את מה שאמר הקוראן ביותר ממקום אחד של להיות מרוצה מהם ולשבח אותם. מי שמפקפק באי-אמונה של אדם כזה, אז חוסר האמונה שלו הוא מובהק. ראה אל-סרים אל-מסלול, עמ'

השייח' סולימאן בן עבדאללה בן מוחמד בן עבד אל-וואהב אמר בנוגע לאלה שחוסר האמונה שלהם מוכח בוודאות, כמו גם לאלה שהם כופרים מקוריים: "אם הוא היה חשוד באי-אמונם או בור בחוסר אמונתם, הראיות מתוך ספר הקב"ה והסונה של שליחו - יברך אותו ה' ויתן לו שלום - ברור לו לגבי אי אמונתם. אם יפקפק לאחר מכן ויהסס כי הוא כופר, לפי קונצנזוס החוקרים. מי שמפקפק בבגידה. של הכופר הוא כופר".

המקרה השני: שאדם זה שנמנע מכפרת כפרה מודה שמה שהעבריין הזה נפל לתוכו הוא אחד ממבטלי האסלאם, אך הוא מנוע מכפרתו על ידי האפשרות שהוא נפרץ כי אין המכשולים ומתקיימים התנאים. .

הסעיף השני: שמה שהוא ביצע היה אחד המבטלים שהם נושא לחוסר הסכמה עם האימאמים של הדת, כמו נטישת תפילה, זכאת, צום או חג'ג', למשל.

הסוגיה החמישית: מי שמפקפק באי-אמונתו, התחייב באי-אמונה, והאם ווסוואה בעניין זה הוא סוג של ספק?

ווואסה הוא אחד משערי השטן לקלקל את טובתו של המוסלמי, ומה שהשטן הכי מתלהב ממנו הוא ללחוש למשרת באמונתו. לכן בא בשני הסחיות מהחדית' של אבו הורירה שה אמר הנביא - יהי רצון ושלום ה': "בא השטן אל אחד מכם ואומר: מי ברא כזה-וכך

ווואסה ודיבור עצמי אינם נחשבים לספקות כי הם מתרחשים ללא בחירתו של אדם. לגבי הספק, זה מבחירתו וידיעתו. למי שסובל מוואסה בעניין זה, למשל, אם הוא מחפש מפלט ושונא את מה שעלה בדעתו ונפשו דיברה אליו, והשטן לחש לו, זו הייתה אמונה ברורה.

שייח' אל-אסלאם אבן תימיה אמר באל-פתאווה "וואסוואה הוא מה שתוקף את הלב ללא בחירתו של אדם.

הסוגיה שישית: מה פסק הדין על האומרים שהיהודים והנוצרים הם אחינו באמונה?

תקפיר .מי שאומר שהיהודים והנוצרים הם אחינו באמונה, כפי שנמצא בכמה ערוצי לוויין, אז הוא כופר בגלל זה הוא דלת מסוכנת, מדרון חלקלק והבנה מטעה, ולכן היו מעוניינים לבאר זאת בבירור רב, וקבעו זאת בצורה השלמה ביותר, ומתוך כך הכלל: "מי שאינו עושה את הכופר. כופר הוא כופר." חלק מהאנשים המוסלמים אינם מאמינים, והצהרתם היא כדלקמן:

ראשית: הכלל: "מי שאינו מכריז על הכופרים ככופרים, או מפקפק באי אמונתם, או מתקן את משנתם, הרי הוא כופר." חוק תקף, עליו מוסכמים פה אחד חוקרים מוסלמים בעבר ובהווה. כי מי שלא מכריז על חוסר אמון בכופרים שאינם מאמינים באופן סופי בטקסט של הקוראן ובקונצנזוס: הוא שקרן של הקוראן והסונה.

אלקאדי עיאד אמר בספרו "אלשיפא": "מסיבה זו אנו מכריזים תקפיר על מי שלא מכריז תקפיר על מישהו אחר מלבד כת המוסלמים... הם הלכו.. ואם הוא הופיע עם זה האיסלאם והאמין בו והאמין בביטול כל דוקטרינה מלבדו... אז הוא כופר בכך שהראה מה שהראה אחרת".

ואז הוא הבהיר את הסיבה באומרו: "לביסוס הטקסט והקונצנזוס על חוסר האמונה שלהם, אז מי שעומד על זה שיקר את הטקסט".

אל-נאווי אמר ב"ראודת אל-טליבן": "מי שלא מכריז על תקפיר על מישהו אחר מלבד האסלאם, כמו הנוצרים, או מטיל ספק בכך שהם תקפירים, או מתקן את המדהב שלו, אז הוא כופר. גם אם הוא מראה. האיסלאם ומאמין בו".

אמר אלבחותי ב"קששאף אלקינא": "כופר הוא, כי הוא מכחיש את דברו, עליון: והמחפש דת שאינה אסלאם, {לעולם לא תתקבל ממנו, ו הוא בסוף." של המפסידים".

זהו אחד מכללי התקפיר הקשורים לדחייה והכחשה של הטקסטים המשפטיים, לא בנפילתם של חלק מהיחידים המוסלמים לכופר או ביצועם של אחד ממבטלי האסלאם. לפיכך, כלל זה אינו חל אלא אם כן הידיעה הכלולה בתפיר היא נכונה ומוסכם, ולפיכך העוזב את התקפיר של העושה הדוחה ידיעה זו, שקר לו.

שנית: כלל זה כולל שלושה דברים:

הראשון: חובה להכריז באופן סופי על בגידה של כל היהודים, הנוצרים, עובדי האלילים ואחרים הנוהגים בדת שאינה האיסלאם, ללא קשר לדתם ולחוקיהם. כפי שחוסר האמון של האנשים האלה מוכח על ידי טקסטים כלליים וספציפיים מהספר ומהסונה.

בין הטקסטים הכלליים: אמרתו: אכן הדת עם הקב"ה היא האסלאם אלעמראן: יטואמירתו: "והמחפש דת שאינה אסלאם, לא יתקבל ממנו בעודו. באחווה." אחד המפסידים אל-עמראן:

ואמרו, עליו תפילת ה' ושלום: במי שבידו נשמת מחמד, אף אחד מהעם הזה - יהודי או נוצרי - לא שומע עלי ואחר מסופר על ידי מוסלמי כך מת בלי להאמין במה שהייתי איתו. נשלח, אבל הוא יהיה אחד מבני הלוויה של.

ובין הטקסטים המיוחדים: אמרת הקב"ה: ויאמרו היהודים שעוזיר הוא בן ה', והנוצרים אמרו המשיח הוא בן ה'. הם לא האמינו קודם. ה' נלחם בהם. איך אפשר להסיט אותם את-טובה

ואומר הקב"ה: ודאי כפרו האומרים שהקב"ה הוא השלישי משלושה, ואין אלהים אלא אלהים אחד, גם אם לא ימנעו ממה שאומרים לגעת. הכופרים יספגו עונש כואב. ." אלמעידה:

מי שלא מכריז על האנשים האלה ככופרים, או מטיל ספק בחוסר אמונתם, או מתקן את דתם ואמונותיהם, אז הוא הכחיש את אללה - העליון - ושליחו, יהי רצון ושלום אלוהים, ודחה את פסיקתם.

השופט עיאד דיווח בספרו "אל-שיפא" על הקונצנזוס על: "כפיר מי שאינו מכריז על חוסר אמון בקרב הנוצרים ". .והיהודים, וכל מי שנוטש את דת המוסלמים, או עומד במעשה התכפיר." הם, או מפקפקים

העניין השני שמכוסה הכלל: החובה לנתק את בגידת הכתות וכתות הכפירה הסכימו פה אחד על בגידתם וכפירתם, כמו בטינייה של הקרמטים, איסמעילים, נוסאירים, דרוזים, באביסטים, בהאים, וקדיאניס.

אנשי הידע שפטו את כתות חוסר האמונה והכפירה הללו. בגלל אמונותיהם המנוגדות לעקרונות האסלאם לכל דבר, אז מי שלא יכריז עליהם ככופרים או מטיל ספק בחוסר אמונתם לאחר שידע את מציאות מצבם, אז הוא תיקן את תורתם ואמונותיהם הבלתי מאמינים, ויש לו קרא תיגר על דת האיסלאם, ולכן הוא כופר כמותם.

אבן תימיה אמר ב"אל-פתאווה" על הדרוזים: "הכופרים האלה הם דברים שהמוסלמים אינם חלוקים עליהם; אלא "מי שמפקפק בחוסר האמונה שלהם הוא כמוהם.

העניין השלישי המכוסה על ידי הכלל: מי שמבצע את אחד ממבטלי האסלאם שיש לגביהם הסכמה בין החוקרים, כגון לעג לנביא, יהי רצון ושלום ה', או מעליב אותו, או הכחשת מה שידוע בהכרח. דת האסלאם.

וממי שקראו חילול הקודש במכשף המסווגים, ירחם הקב"ה, בסותר זה, ונראה שמשמעו דבריו שכוונתו לסעיף הראשון, שהיה על ידי שימוש בשדים.

סופר את הדרשה: מג'יד בן סלימאן אלראסי, על נשאתה בחמישה עשר לחודש ד'ו אלקידה לשנת 1442, בעיר

בממלכת ערב הסעודית, וואטסאפ: 00966505906761, המתפרסם בעמוד